

ΞΙΛΟΥΕΤΤΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΣΑΛΟΝΙΑ

Κ. Π.

Ήρθια σέ βαθμό άπερίγραπτον. Ξανθόχρυσια μαλλιά πλαισιώνουν ένα προσωπάκι σάξέ και σιάζόν τα πλέον έπιθρασεικά μαύρα μάτια που μπορεί να φαντασθή κανείς. Λαμπρές αδαβιαστίνος, ένα στόμα σαν έλακο πετροκόρησο. Σιλωνέτια υπέροχη και εκάκτως χαριτωμένη. Πάντοτε ντυμένη με αιδώς και τούλλινες μουσελινένιες ζωφείτ τοαλέτες, μαύρες, ρόζ ή λευκές. Έκτάκτως διακοσμητική όπου παρουσιασθή προσελκύει τα βλέμματα των παρενοσημένων. Έχει περίφορα γούθνα είνε μανιώδης σπόρ—γούθνα. Τώρα μένει στο Σέσιλ στην Κηφισιά, άνευ καταβαίνει στάς Άθήνας με αυτοκίνητο που όδηγει μόνη της· κάθε πού μεταβαίνει στο Φάληρο για να πάρη το θαλάσσιο λουτρό της. Τα βράδια θά την θαυμάσετε στο ντάνοινγκ. Τα όπογεύματα σέ κανένα έξοχικό σάξί. Τέλος μάς φέρνει για την Έλβετία για να διαπρέψη σέ γκόλφ, σι, τένις.

Η Μονταίν

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΩΝ ΑΤΘΙΩΝ

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Κάθε βραδιά της Γαλλικής όπερέτας είνε και μία έξαιρετικά πολύκομη περιεμέρα. Όλοι οι κοσμικοί Άθήνας παραερίζονται και δίδεται μία ευκαιρία πεισματώδους συναγωνισμού εθμορφιάς, κομφοτήτος και τοαυτέτων.

— Την πρώτη βραδείά το θεάτρο της εθμορφιάς άήρην εις μία παρεκδημόσαν Ρουμανίδα, θαύμα χάριτος και φροσύνης, έναν τόποσ που φημίτες τόσους τίχους του Μυστέ: «μπαλονίη με γαλάζια μάτια». Την τοαλέτια της δέκαρνε μία σπανία καλίσθησία: μαύρη τοαυλέτια από μεταξότο θαμπό με πανγύ, ντουμπλαρισμένη με ρόζ και μαντώ πολυτελέστατον από σιναιλλά.

— Μεταξύ των κομφοτέρων Άθηναίων ήσαν ή Δις Φιλίκου ένας τόπος εκτάκτως ενδιαφέρων, χαριτωμένη κορμοστασία με τοαυλέτια έξωμον μαύρη βελουδένια και μαλλιά κομμένα «α λά γιαγγι μπύ». Η κ. Καραγιάννη σύνολον κουκλιτικό, μαντώ Πατριάντικο βελουδένο παράνο βαθύχρωμο και καπέλλο όμοιο. Η Δις Α. Ήσαία τοαυλέτια έξωμον μαύρη και έσάρπα τούλλινη. Η Κα Μάτσα τοαυλέτια ζωφείτ μπλε και μπλε—ροζά, Κα Ζαλοκού στα πολυτέλες μαντώ από γούθα και—γούθ, Κα Ν. Σιμποπούλο τοαυλέτια κομφοτάτη έξωμον μαύρη βελουδένια και με διαβολομένο σι καπέλλο.

— Την δεύτερα βραδείά ή θορία Ρουμανίς συνηγοισθή λόγω εθμορφιάς και ντυσίματος με το «Όθωμανιά» οι φίλοι του θαυμάσιον υπερετέρισαν επίε της δεύτερας γιατί παράτημα ήτο σπανίας φροσύνης: μία σιλωνέτια σαν μαζος λουλουδιού, έφερον τοαυλέτια εκάκτως νόστιμη από ζωφείτ ρόζ και μαντώ βελουδένο ντουμπλαρισμένο πλάσε ρόζ, καπέλλο βελουδένο μαύρο με άσημένιες φανταξί, άκρυβώς στον τόνο της γούνας που σιάλιζε το παλιό της.

— Από της κομφοτέρας έμφανίσεις της Κας Άντ. Σταθάτου ένα σύνολον παρξιάνικο, μαύρη τοαυλέτια από θαμπό μεταξότο μαύρο, μαντώ δόλωμαυρο επίση με μύθνα άληθινή σέ ντεγαρνέτα μπέξ, καπέλλο θαυμάσιο και ίδιούσιν, —μαύρο βελουδένο με τεπέ μπερέ.

— Η φροσιότερα Άθηναία ήτο ή Κα Α. Χορέμη με περικομρον μελανή άμφισιν και χαριτωμένο μικρό καπέλλο μαύρο.

— Την παρελθούσαν Δευτέρα μασιτίχα—πόκερ παρά τω κ. και τή κ. Άγγελιδάκη. Η οικοδέσποινα πολύ εθμορφη τοαυλέτια μαύρη σατέν. Παρεσβέθησαν ή κ. Μασαία, ή και Δις Σαμάρα κομφοτατη με τοαυλέτια ζωφείτ και κρέμ—ντε—σιν βαθύχρωμον, κ. Γουαράκη, κ. Άλιφέρη, κ. Α. Πετυζάκη πολύ πικνιτική εθμορφιά με τοαυλέτια μαύρη, κ. Σίλλες τοαυλέτια γκρό μπουά—ντε—ρόζ και μαντώ νυφειτό όμοιόχρωμο με γούθες στην ατή άπόχρωση.

— Απόγευμα—μπέξ παρά τω κ. και τή κ. Άντ. Νομικού εις την θαυμασία Πατριώτικη επανλιν των. Ο διάκομος των άιθουσών νεοτεχνικός ήτο άφθαστος εις γούθτο και πολυτέλεια: ιδιαιτέρας έθαυμάσθη το γραφειόν—καπιτισήριον' ο τόιχος από μαρμαροκονία μπλε με παραπετάσματα και παραβάν σέ χρώμα άσκακού ζωφζ από μπροσσε μεταξότο, πολυθρόνες βαθείς από το ίδιο μεταξότο, έπιπλα κτηνόχρωμα.

— Μεταξύ των παρεσβεσισών κ. και Δις Κωστή τοαυλέτια μπλε ρουά ζωφείτ, κ. Καναβαριώτη τοαυλέτια κομφοτάτη μαύρη και μαντώ μεταξότο με λούτρη, κ. και κ. Άποστολίδη τοαυλέτια σμύρον ζωφείτ, κ. και Δις Βλαβρινού τοαυλέτια μπέξ ζωφείτ, κ. και κ. Έμπερικού τοαυλέτια chaudron.

— Έκτάκτως πολύ κοσμική ή τετατή συμφωνική όρχήστρα. Διακρίνονεν, την Δα Παπαθεοδώρου κομφοτάτη τοαυλέτια και μαντώ μπέξ, κ. Μπέμπη τοαυλέτια και μαντώ μοντορό, γούθες όμοιόχρωμες, κ. και Δις Άναργύρου, κ. και κ. Άποστολίδη, κ. και κ. Γουαράκη, κ. Ναούμ, κ. και κ. Παπαφράγκου, κ. Έμπερικού κ.λ.π.

Η Μονταίν

ΧΟΡΟΙ

Εις το μέγαρον της Τουρκικής Προσβείας έδόθη την παρελθούσαν Πέμπτη χοροεσπερίσ παρά το Προεβευό. Παρεσβέθησαν ό Προθνηγοργός και ή Κα Παγκάλο, ό Ναύαρχος και Κα Χατη—κρηιάκου, ό κ. και ή Κα Κορινθ. ό κ. Ρούφος, ό κ. Νίδεο, οι Προεβευοί Άγγλις, Άμερικνής, Ρωσσίας, Γερμανίας, Ρουμανίας, Βελγίου μετά των κυριών των και οι της Ίσπανίας, Γαλλίας, Ίταλίας, Ίσπανίας, Σερβίας, Αιγύπτου μετά των γραμματέων των

Ο ΞΕΝΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

ΗΓΕΜΟΝΙΔΕΣ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ

Τι γίνεται στα χαρέματα των Ίνδων Ήγεμόνων. Η Άγγλις ήγεμονίς του Ουδέταν. Δού Μαχαραγίνες. Μία Ευρωπαϊκή ήγεμονίς στάς νήσους Χαβάι. Η επικράτησις των Ευρωπαϊών γυναικών.

Δέ σάς φαίνεται άρκετά παράδοξο να βρισκόνται ακόμη σήμερα γυναικες Ευρωπαϊκές διατεθειμένες να περάσουν όλη τους τή ζωή μέσα στα χαρέματα των Τούρκων και των Ίνδων της Άσίας και της Άφρικης, παίρνοντας σύζυγους διαφόρους ήγεμόνων, των χωρών αυτών; Άρκετές είνε αι ήγεμονίδες διαφόρων γυνωστών κ' άγνώστων, πολιτισμένων κ' άπολιτιστων χωρών των δύο αυτών ήπειρων εις τάς φλέβας των όποιων ρέει Ευρωπαϊκό αίμα.

Πρό όλιγων ετών μία Ίταλίς από το Παδερβόνιον ένημφευθή τον διάδοχον του θρόνου των Ίνδων Χαβάι. Σέ λίγον καιρό πέθανε ό βασιλευς κ' άπλήθε στο θρόνο ό σύζυγος της, ό όποιος δέν άργησε να πεθάνη κ' αυτός. Η Ευρωπαϊκή σύζυγος του τότε έξετέτισε και την άνδραδέλφη της κ' άπέμεινε μόνη βασίλισσα και κυρίαρχος στίς μακρινές νήσους Χαβάι.

Ο Μαχαραγιάς του Καπουραλα, ήγεμονός ενός Ίνδικού κράτους με πληθυσμό 500 και πλέον χιλ. κατοίκων, έχει μεταξύ των συζύγων του και μία φροσιωτάτη Ίσπανίδα, την όποιε έγγνώρισε πρό τριετίας κατά μία διαμονή του στην Ευρώπη. Το περιεργό έδώ είνε ότι ο Μαχαραγιάς, μανιώδης σπόρτομαν, περνάει διαρκώς τον καιρό του στην Ευρώπη, ένω ή Ίσπανίς Μαχαραγίνα, ή όποια όνομάζεται Μαρία—Δολορα, δέν ένοοι να τον συνοδεύσει στα ταξίδια του, γιατί της άρέσει υπερβολικά ή ζωή εις το Καπουραλά.

Εις την Ουδέταν του Μαρόκου, άρχικός πλάσ από την ήγεμονία του Άβδ—ελ—Κερίμ, ήγεμονεύει μία Άγγλίδα, που έχει πιά γεράσει, ή Αιμιλία Κίνερ. Οι όπικροί της τή λατρεύουν ως άγιαν. Αυτή είνε διασκόλισσα σέ μία οικογένεια της Ταγγέρας, όταν την έγγνώρισε ό σερφίης Καθίο, άρχικός άνωτέρως κ' άπ' το Σουλτάνο στην Ουδέταν, ό όποιος της άγάπησε με πάθος. Η Αιμιλία συγκατατέθη να γίνη άμέσως σύζυγος του υπό τον όρο να χορηγή από όλες τις άλλες γυναικες του χαρεαμού του, τις όποιες ν' άπομακρύνη και από την πρωτεύουσά του. Ο έρωσ του Σερφίη είναν τόσο σφοδρός ώστε έδέχθη ευχαρίστως την πρότασι της αυτή και διέλυσε άμέσως το χαρέμι του. Μετά άρκετά χρόνια ετύχουσε συζυγίη της ζωής, ή Αιμιλία άπέμεινε χήρα και άτεκνος, αλλά έξακολουθήσε να ήγεμονεύη στην Ουδέταν. Οι όπικροί της τή λατρεύουν για την ευσπλαχνία της και την άγρόθητά της. Έσχάτως μάλιστα την άνακήνοξαν και άγιαν.

Η φήμη της είνε τόσο ώστε από τις πιά άπομακρυσμένες Μουσουλμανικές χώρες της Άφρικης καταφθάνουν στην Ουδέταν πιστοί προσκυνηταί μουσουλμανοί για της φιλήσουν το χέρι και να επικαλεσθούν την ευλογία της.

Κατά των Ευρωπαϊκών Πόλερον, το 1915, ό μαχαραγιάς της Πουντοκίτα μάς των μεσημρινών χωρών των Ίνδων, ήρθεν εις την Ευρώπη με Ίνδικον στρατόν προς ενόχουσιον του δικτικού μετόπου. Έκει έγγνώρισε την φροσιωτάτην και νεαρωτάτην δεσποινίδα Μόλυ Φόιγκ, Αυστραλιανή, την άγάπησε και έξήτησε να γίνη σύζυγος του. Η Μόλυ για να δεχθή την χείρα του του υπέβαλε δύο όρους. Πρώτον ότι δέν θά είνε υποχρεωμένη να ζή διαρκώς εις τάς Ίνδιαις και δεύτερον ότι θά ήτι ή μόνη του σύζυγος. Ο Μαχαραγιάς τους έδέχθη και σέ λίγο παντρεύτηκαν.

Τώρα είνε το πιά ευτυχιόμένο συζυγικό ζευγάρι, άν και ό Ίνδος Μαχαραγιάς, ό όποιος είνε όφρατος και μεγαλοεσπέης, προκαλεί τα βλέμματα και πολλών άλλων γυναικών της Ευρώπης. Η Α. Ύψη—λότης ή ήγεμονίς Μόλυ εις μίαν συνέντευξιν της προς ένα Ίταλον δημοσιογράφον, ειπε τα έξης:

— Τό να είνε μία γυναικα ήγεμονίδα στάς Ίνδιαις είνε φράτο κ' ευχάριστο πράγμα, αλλά υπό τον όρο να ζή στάς Κανίας.

Από όλες τις Ευρωπαϊκές που είναν ήγεμονίδες στην Ανατολή ίσος μόνο ή ξαυθή Αυστραλιανή Μόλυ άνακάλεσε ότι το μυτικό να είνε σύζυγος και ήγεμονίς ευτυχιόμένη είνε να ζή με το σύζυγό της, αλλά μακριά από το θρόνο της.

Προεβευών. Ο Στρατηγός και ή Κα Ζιράφ, ό Ναύαρχος και ή Κα Τόουσσεν, ό κ. και ή κ. Λε—Πετι μετά των άκολουθών των, ό κ. και ή κ. Ναυτινα Σέλιαν, ό κ. και ή Έομέ Μεταξά, ή κ. Καπο—διστρια, ό κ. και ή Δις Μ. Βούρου, ό κ. και Δις Αιλή Άντανο—πούλου, ό κ. και κ. Βρυώνη, ό κ. και κ. Κολοκοτρώνη, ό κ. και ή κ. Φωκά, ό κ. και ή κ. Δράκον, ή Δις Ζιράφ, ή Δις Τόουσσεν, ή κ. Κανταντζόγλου, ή Δις Μαχμούτ Πασά, ό κ. και ή κ. Τράβλου ό κ. και ή κ. Πάλλη και οι κ. κ. Ντε—Νουμλί, Λίσκορης, Καν—ταντζόγλου, Σκάρπας, Δέμπυ, Ίμελλεν, Βουαρέν, Μπλοντέλ κ.λ.π.

ΤΙ ΠΑΙΖΟΥΝ ΟΙ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΙ ΜΑΣ

- ΑΤΤΙΚΟΝ.— «Τό Παρίσι».
- ΑΧΙΛΛΕΙΟΝ.— «Έν όνόματι του Αυτοκράτορος».
- ΙΝΤΕΑΛ.— «Τό Παρίσι την νύκτα».
- ΜΟΝΤΙΜΑ.— «Στά καρμαρέ του Παρισίου».
- ΟΛΥΜΠΙΑ.— «Ξύπνημα της ψυχής».
- ΠΑΝΘΕΟΝ.— «Αφροδίτη της Μονμάρτης» με την Δία Μάρα.
- ΣΠΑΕΝΤΙΤ.— «Τό ρόδον της έρημου».
- ΠΑΠΑ ΓΕΡΑΝΟΥ.— Προσεχώς μέγας άριστοκρατικός κινηματογράφος.